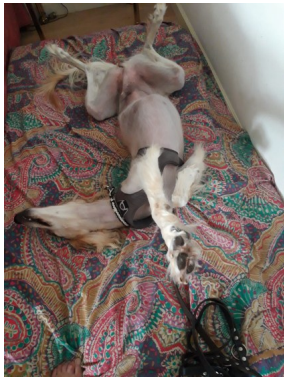

Wind mee: Puuh

Puuh

Puuh stond niet op onze site; dat hoefde ook niet, want binnen 5 minuten nadat hij aangemeld was voor herplaatsing wisten we al voor wie hij wel eens de perfecte hond zou kunnen zijn! Iemand die net haar saluki verloren had na een paar zeer gelukkige jaren, -iemand die zich het leven zonder hond niet voor kon stellen. Dat in huis nemen van een opvolger -nooit een vervanger!- is voor ene mens iets dat zo snel mogelijk na het afscheid van de oude hond moet gebeuren, maar voor de andere mens iets waar toch even wat tijd tussen moet zitten. Het is wat ons betreft allemaal prima!

Waardering Nog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Zo ging Puuh kort, dachten we, in opvang bij een door de windhond geverfd opvanggezin. Intussen stelden we hem voorzichtig als potentiële opvolger van de overleden salukidame voor en die suggestie viel in goede aarde. Maar er was wel een probleem: de inpandige lift van het huis was ermee opgehouden en er zou spoedig een monteur komen om een diagnose te stellen en hopelijk de lift te repareren. Per slot van rekening was een goedwerkende lift wel een vereiste. Dat weerhiel ons er natuurlijk niet van alvast een kennismakingswandeling te beleggen. Want, zeg nou zelf, hoe lang kan dat nou duren, zo'n reparatie? Nou, daar zou je verbaasd van staan! Puuh bleef uiteindelijk 86 dagen in opvang! Er moest namelijk een liftonderdeel van verre komen en tja, met Covid en de Evergreen was dat een zeer langdurige zaak..... Maar de meeste nadelen hebben ook nog wel iets van een voordeel: Puuh leerde intussen van zijn opvangmensen en zijn opvangzus een heleboel dingen bij en ontwikkelde zich gestaag tot de vriendelijke, op zijn rust gestelde salukiheer. Hij raakte bekend met wandelingen, korte en lange, ging zelfs mee op kampeervakantie en probeerde voorzichtig de zee! En toen kwam de dag waarop ein-de-lijk de lift gerepareerd werd. Tijdens het nuttigen van koffie met taart vond de overdracht van Puuh plaats, die intussen al heel goed aan zijn nieuwe naam Kurush gewend was geraakt. Kurush is prima ingeburgerd en vindt -nog steeds- lekker thuis het allerfijnste. Lekker op de bank liggen en een beetje voor je uit dagdromen. Echt zijn idee van een heerlijk bestaan. Hoe we dat weten? Kijk maar naar de foto: vrouwtje is gereed voor de ochtendwandeling en doet hem zijn halsband en riem om. Maar Kurush draait zich liever nog even om .... Zet 'm op, Kurush! De wereld zit vol met enge geluiden, maar over het algemeen hebben die het niet op jou gemunt. Dus gewoon lekker wandelen, terrasje pakken en wie weet zien we je een keertje op het strand.